

PARADOKS 2-96

VOODOO MAAGIA SPIRITUALISMI ISA NURJA HIROMANTIA NOSTRADAMUS

PARADOKS

Nr. 2 (54) 1996

Hind 10 krooni

INGVAR LUHAÄRE INTERVJU

TÕSITEADLANE, PENDLIMEES...

Olen märganud, et sensitiivid suhtuvad teadusesse põhiliselt kahte moodi: mõned ei pea teadusest midagi ning ilmutavad selle suhtes täielikku üleolekut, teised jälle armastavad kuulutada, et on ise väga suured teadlased, isegi kui neil mingit paberit või kraadi ei ole. Teie võtate minu arvates teadust täiesti tõsiselt.

Kõigepealt: teadusemaailm on nagu iga teinegi grupeering parteiline. Sõna "partei" tuleneb ladina keelest ja tähendab inimgruppi, kes kaitseb oma igapäevahuviseid teatud ideed ja praktilise tegevusega.

See tuleb mulle meelde Leninist: temagi leidis, et teadus peab parteiline olema.

Ei. Asi on lihtsalt selles, et teadus on siiski mingi inimgruppi pärusmaa ning need inimesed kaitsevad seda — selle seaduspärasusi ja tingimusi. Seepärast ongi teaduses püstitatud üldised kriteeriumid, näiteks usaldusväärsuse tõestamiseks vajalikud korduskatsed. Esimest korda piima nähes ei oska me seda seostada rõõsa koore, või, hapukoore, keefiri, peti ja muu säärasega. Kui nüüd keegi on piima juhuslikult kloppinud ja saanud olluse, mida nimetame võiks, pole sellel veel tõsi-

külmikud, mida me nii loomulikult oma igapäevase elu kergendamiseks kasutame. Sel puhul toimivad teaduse saavutused kaheksakümne- või üheksakümneprotsendilise tõenäosusega. Nii ongi teaduses kaks tasandit — üleüldine maailmapilt ja konkreetne, korduskatsetega tõestatav teadmine.

Kuhu te paigutaksite sellel skaalal need n.-õ. sensitiivsed nähud?

Need seaksin paika vanuselise allegooria alusel: klassifitseeriksin nad koolilaste keskastmesse. Kõikides ühiskondades on see aste vajalik ja normaalne nähtus nagu koolides skaudid. Sensitiivsus on üks kultuuri osa ning kujutab endast seega arenenud ühiskonna rikkust. Paljud tänapäeva riigid on seda nähtust ja selliseid inimesi just nõnda väärtustanud. Ajaloos on aga ka vastupidiseid näiteid olnud. Intelligentsi esindajaid ja üldse tunnetusvõimelisi inimesi on eri aegadel maha lastud, võlla tõmmatud või tuleriidal põletatud ja see oli puhtparteiline suhtumine.

Millal teil endal tekkis huvi sensitiivsuse vastu?

Õeldakse, et ilma põhjusega ei juhtu elus midagi: inimesel on alati varjatud eeldusi, mis ilmnevad üksnes teatud situatsioonis. Mu huvi maailma ülesehituse, elu mõtte vastu sai alguse noores eas. Alates kahekümnendast eluaastast lugesin ligemale viieteistkümnelt aastaga jooksul väga põhjalikult mitmesugust filosoofilist kirjandust, alustades Leninist ja Engelsist ning jõudes Hegeli ja teiste kaudu Aristoteelse ja muude antiikaja mõttetarkadeni. Tahtsin saada selgust, mis siis tegelikult maailmas toimub. See materjal, millega olen rahva poole pöördunud, kujutab endast ligi kahekümne aastaga kogutud teadmiste vilja. Umbes viieteistkümnelt aastaga muutus omandatu uueks kvaliteediks, mis võimaldas hakata aju märksa otstarbekamalt kasutama. Tekkis võimalus analüüsida, millisel määral inimesed oma aju koormavad — ajukasutusprotsenti.

Kas Lenini ja Hegeli lugemine aitas teil sellele uuele tasandile jõuda?

Kvantiteedist sündis uus kvaliteet. Nüüd enam ei ole vaja lugeda Hegelit ja Lenini — seeasemel on võimalik nende teosed mõne üksiku lause või

teaduslikku maiku man. Kogu küla naistele tuleb anda võimalus kloppida ja kui nad kõik on saanud või, nimetatakse seda teaduse korduskatseks: korduvalt teostatav ja ikka ühesugust tulemust andev.

Ühekordne õnnestumine ei tähenda niisiis veel midagi.

Ühekordne õnnestumine ja kindel õnnestumine eristavad ebateadust ja tõsiteadust. Teadus hõlmab kogu maailmast informatsiooni, mida on võimalik võrrelda neljakümnevastise pirniga. Ütleme, et see meie võib-olla natuke segamini korteris olev neljakümnevastine pirn ongi kõige tüüpilisem teadust ja teadmisi iseloomustav näide. Muidugi on üksikvaldkondades selliseidki tulemusi nagu raadiod, autod, televiisorid ja

mõttega lühidalt kokku võtta, nende seisukohti kinnitada või neile vastu väiteid esitada. Teaduses tuleb austada eelkäijate tehtud tööd, mis on olnud tunduvalt vaevarikam ja pikaajalisem kui hilisem sellega tutvumine.

Te peate mitmel pool loenguid, mida rahvas nimetab pendlikursusteks. Kas see nimetus on täpne? Mida te nendel kursustel pakute?

Esiagne nimetus oli mentaalse biolokatsiooni kursus, kuid rahvas ei võtnud seda hästi omaks ja lihtsustatult sai siis asi saladuslikuks pendlikursuseks. See oli tunduvalt mõistetavam ja need, kes kohal on käinud, ei kahetse.

Kuidas te pendli juurde jõudsite? Hegel ja Lenin selle kohta ometi mingeid juhtnööre ei pakunud.

Hegel pakkus kindlasti, Lenin küll mitte. Hegeli absoluutse vaimu kontseptsiooni seisukohalt eksisteerib meid ümbritsevas maailmas mõtle energia. Selle energia võimalused on nii ammendamad ja piiramatud, et informatsiooni pole võimalik hankida mitte ainult silmaga nähtava või käega katsutava abil, vaid aju võtab seda vastu ka vahetult, täiesti nähtamatu struktuuri ja iseloomuga energiana. Ka raadioaparaat ja televiisor registreerivad ju meile nähtamatuid laineid ja toovad pildi silme ette või räägivad.

Kes on teie meelest sensitiiv? Kas Hegel oli seda?

Ei ole tänapäeva teaduses ega olnud ka varem võimalik ilma tugeva tunnetusega maailma õigesti mõista — kõik head teadlased on tahes-tahmata olnud mingil määral sensitiivid ja Hegel oli seda kindla peale.

Mida te oma pendlikursustel inimestele õpetate ja milliseid konkreetseid sihte seate?

Esimesel loengul on vaja omandada õige maailmavaade. Põhiseisukohad on järgmised. Esiteks on meie planeedil kosmoses teiste planeetide hulgas konkreetseid algandmed ja ülesanded. Algandmete kohta on piisavalt palju materjali kas või keskkooli füüsika-, keemia-, bioloogia-, geograafia-, geoloogia- ja astronoomiaõpikutes. Elu ülesehituse kohta ütlesin, et meie planeedil on kaks ülesannet: esimene on koguda teadmisi ja neid praktikas realiseerida,

teine on õppida suhtlema. Rohkem meie planeedil ülesandeid ei ole. Teiseks on elu eesmärk absoluutse vaimu (loova intellekti, Jumala, mõtle energia — kuidas keegi seda tänapäeval nimetab) teenimine. Sellel seisukohal oli Hegel ning see on aktuaalne ja õige ka täna. Kui mõistame, et oleme kellegi (millegi) organiseeritud ning aitame täita tema eesmärgi ja plaane, jääb üle vastata veel küsimusele: "Mis meie selle eest saame?" Tuleb välja, et elu teine eesmärk on meil kõigil oma "mina" realiseerimine. Need, kes püüavad kirjutada oma "mina" väikesemate tähtedega (s.t. sulada kokku ümbritseva maailmaga, loodusega, Jumalaga, informatsiooniga, tegelikkusega), on kõrgema tunnetusega. Siit saavadki alguse subjektivism ja objektivism. Mida suuremalt on "mina" kirjutatud, seda subjektiivsemalt käsitatakse maailma. Võidakse endale küll rusikaga vastu rinda taguda, aga ega sellest midagi kasu ole. Otsida elu edasiviivat tõe objektiivselt tähendab jällegi ümbritseva maailmaga kokkusulamist.

Pendlit kasutatakse paljudeks töödeks. Millele teie keskendute?

Pendli abil üritatakse saada vastuseid suvalistele küsimustele ja ülesannetele, olenemata valdkonnast. See pakub piiramatuid võimalusi. Teiseks on pendli kasutamine mäng, vahend, mis aitab käivitada aju tõelist potentsiaali. Olen võinud kogeda ja tõenäoliselt on paljud kursuselasedki märganud, et aju annab ülesannetele õigeid lahendusi ka siis, kui pendlit ei kasutata.

Kas nii kaugele on jõutud tänu sellele, et on hakatud pendliga tegelema?

Jah, tänu liivakastis mängimisele. Kui nimetaksin eesti sensitiivide tegevust suurte laste liivakastimänguks, siis olen ka ise mängus osaline ja õpetan kuulajaid seda selgeks saama. Poolteise või kahe aasta pärast väljuvad need inimesed aga sellest liivakastist.

Nad ei vaja järelikult enam pendlit ja saavad selletagi kõike, mida enne pendli abil.

Täpselt. Te võite mulle esitada praegu suvalisi küsimusi, ma vastan pendlita.

Kas vastate mis tahes küsimusele?

Küsimused peaksid olema konkreetseid, et saaks vastata kas või protsentuaalselt. Üks huvitavamaid probleeme on näiteks ajukasutusprotsent. Kui keskmise inimese aju kaalub 1,3 kilogrammi, oleks huvitav teada, mitu protsenti sellest mõtlevast aparaadist on sisse lülitatud. Või siis gruppina: kõrg- ja keskharidusega inimestel, vanematel ja noorematel, teadlastel ja koolilastel jne. See oleks täiesti momentselt vastatav. Vastuse võin anda ka psüühilise, füüsilise ja vaimse tervise kohta. Nimetaksin seda intellektuaalseks selgeltnägemiseks. Kui inimene on loodud mõtlema, siis tuleb seda võimet väga tähtsaks pidada. Arenenud mõtlemisvõimega isik on suuteline maailmast vastu võtma üksipuha missugusel tasemel informatsiooni. Näiteks võib medikamentide puhul määrata, kui suur on negatiivne kõrvalmõju. Kui inimene õpib kas pendliga või pendlita ise oma probleemidega hakkama saama, saab ta õnnelikuks. See nõuab teadmisi ning neid on rohkem inimesel, kes on rohkem õppinud ja kasutanud selleks õigemaid meetodeid. Siis võibki ta apteegis rohtu ostes esitada endale küsimuse, mitme protsendi ulatuses on see ravim tema puhul tervistava mõjuga ja kui tugev on negatiivne kõrvalmõju.

Esiagu ütleb seda siis pendel, hiljem aga tuleb teadmine vahetult.

Just. Pärastpoole kujuneb reaktsioon ajus numbrilise vastuse, pildi või muu teabe kujul.

Kui kiiresti jõutakse selleni, et pendlit enam vaja ei olegi?

Olen õpetanud pendlit umbes tuhandele inimesele ning kuussada töötavad rahuldavalt, mõned isegi väga edukalt. Nad käivad minu juures konsultatsioonidel ja muljeid vahetamas ja ma tean, kuidas neil läheb. Kui nad intensiivselt pendlit kasutasid, võiksid nad kahe aasta jooksul üle minna informatsiooni vahetule registreerimisele.

Mis alal te doktorikraadi taotlete? Võiks arvata, et filosoofias.

Olen tehnikaala inimene, seetõttu taotlen tehnikadoktori kraadi.

Mis teemal on doktoritöö?

See hõlmab Eesti farmide piimajahutus- ja säilitusseadmete töökindlust, diagnostikat ja korrashoidu.